

మరీచిక కథ

అల్లి బిల్లి అనుభూతులకి అక్షర రూపాన్నివ్వలేక అల్లాడిపోతున్న కవి మనసు మల్లే మౌనంగా ఉంది ఆకాశం. అదేం పట్టించుకోకుండా ఆకాశపు ఆవలి అంచుకు హడావుడిగా సాగిపోతోన్న మబ్బుల గుంపుల్లా ఆలోచనలు సాగిపోతున్నాయి.

“ఎంటలా చూస్తున్నారు?” అంది నవ్వేస్తూ.
 “నిజంగా నువ్వో అడుతాని?”
 ఆ మాటకి మొదట నవ్వొచ్చినా, ఆ గొంతులో నిజాయితీకి ఆమె గుండెల్లో సన్నటి వణుకు! మనసులో జలపాతపు హోరు!
 “మీరేం చేస్తుంటారు?” అంది అతని మూడ్ మార్చటాన్నట్టు.
 “నిన్ను ప్రేమిస్తుంటాను!” అన్నాడు స్వప్నంలోలా.
 “అయ్ లవ్ యూ” చెప్పాడు మనసు అట్టడుగు పొరల్లోంచి. ఓసారి అతని వంక ఆశ్చర్యంగా చూసి తర్వాత తేలిగ్గా నవ్వేసింది తన నహజధోరణిలో. అదేం పట్టించుకోనే స్థితిలో లేడతడు ఆరాధనగా ఆమెనే చూస్తున్నాడు.

సురేష్
 సురేష్

ఎన్నో జన్మల క్రిందట స్వర్గంలో పాడేస్తున్న జ్ఞాపక మేదో అలవోకగా కిందకి జారి నట్టు అపూర్వంగా ఆమెనే చూస్తోన్నాడు ప్రణయ్.

“ఏయ్... ఏంటిది? నే నీరియన్ గా అడుగుతున్నా” అంది తీరిగ్గా కూచుంటూ.

“నేనూ నీరియన్ గానే చెప్తున్నా. అయ్ లవ్ యూ, అంతే!” పని పిల్లాడిలా అతడు చెప్తొన్న తీరుచూసి ఆమె కిలకిలా నవ్వింది.

“అది నరే, మీరేం జాబ్ చేస్తుంటారు?” అంది దిండు సర్దుతూ.

“మా నాన్నది వ్యాపారం. మనుషుల బలహీనతల్ని కాష్ చేస్తోటమే వ్యాపార మూలనూత్రం అన్నది నా అభిప్రాయం. అది మోసం, అందుకే అదినచ్చక నేను ఉద్యోగ ప్రయత్నంలో ఈ ఊరిచ్చా” అన్నాడు గంభీరంగా.

“అంటే మీకు వ్యాపారస్థులు నచ్చరన్న మాట” అంది కాలి అందెల్ని కొనగోటితో మీటుతూ.

“సరిగ్గా చెప్పావు”

“అయితే నేనుకూడా నచ్చలేదన్న మాటే” అంది గజాల్ని గలగల లాడిస్తూ.

“అదెలా అవుతుంది?” గాభరాగా అన్నాడు.

“చూడండి, నే చేస్తున్నది వ్యాపారమే. మీరన్నట్టు మనుషుల బలహీనతల్ని కాష్ చేస్తోటమే వ్యాపారమైతే మీ బలహీనతని నే కాష్ చేస్తుంటున్నా. మీకు తెల్సుకదూ నా రేటు గంటకి పదిహేను వందలు” నిర్లక్ష్యంగా చెప్పింది.

“ఒక్కోక్షణాన్ని కొన్ని కోట్లీచ్చినా నీ మనసును కొనలేను! నీ ఒళ్ళమ్ముకుని నువ్ చేస్తొన్న వ్యాపారం మోసం కాదు. అసలది వ్యాపారమే కాదు! నీ కడుపాకలి తీర్చుకోటాన్ని ఎదుటివాళ్ల వయసాకలిని తీరుస్తున్నావు! అయినా నేనిప్పుడు నిన్ను అనుభవించటాన్ని రాలేదు. నాకోసం ఈ గంట వృధా చేస్తున్నందుకు తీస్తా నీ రేటు” అంటూ పదిహేను వందలు మంచంమీద పెట్టి వెనక్కి తిరిగాడు.

ఆ చర్యతో ఆమె హృదయం మెలిపెట్టి నట్టయింది. తక్షణం అతని చేతిని అందుకుని తన సుకుమార బాహువుల్లో బంధించింది.

అతనిలో వింత కలవరం... అతడి ప్రతి కదలికలోనూ ఆమెకి అవగతమవుతోంది! ఆమె నన్నిధిలో అతడు లేత ఎండలా మెరుగులు దిద్దుకుంటూ అర్థరాత్రికి ప్రచండ భాస్కరునిలా రూపుదాల్చాడు. అది ఆరంభం!

రెండు వారాల తర్వాత-

“ప్రణయ్, నీ అమాయకత్వమే నన్ను కట్టిపడేస్తోంది. ఈ మాయలోకంలో ఎట్లా బతుకుతావో ఏమో?” ఆప్యాయంగా అతని ఫాలభాగాన్ని చుంబిస్తూ అంది.

చీకటి మంచులో తడిసినట్టున్న పక్షి రెక్కల్లాంటి ఆ వాలు కళ్ళతడిని చూస్తూ “మీలో కూడా ఇంత మంచి వాళ్ళుంటారా?” ముంగురులు నవరిస్తూ నెమ్మదిగా అడిగాడు.

“మాలో ‘కూడా’ అంటే? అసలు మంచాళ్ళుండేది మాలోనే! లేపోతే మాతో సరిసమానంగా తప్పుచేసిన మగాడు దర్జాగా బతుకుతూంటే ఏ మేంమాత్రం సంఘం ఈ నడింపులకు గురవుతాం. అయినా నేరు మెదవం! దీన్ని నేను ‘ఊబి’ అనుకోను. సంఘాన్ని జడిసి నా తల్లి నన్నా రోడ్డు పక్కన పడేస్తే చేరదీసి పెంచింది ఈ రోపే!

ఎక్కడెక్కో నుండో వచ్చిన ముద్రంలో కలిసిన నదుల్లాంటి వాళ్ళం మేమంతా. మీ వృత్తులు మీకెంత గౌరవమో మా వృత్తి మాకూ అంతే!” చెప్పింది.

సింధువు బిందువులో పరావర్తనం చెందిన సింధూర కిరణపు మేనితో, ఆప్రాప్నెల్ పోజులో అందంగా కన్పిస్తొన్న ఆమెనే తమకంగా చూస్తూ చెప్పాడతడు.

“అందుకే నువ్వంటే నాకింత ఇష్టం. నీ గత జీవితం నా కనవసరం. ఇప్పటి నుండి నువ్ నాదానివి. రేపే మన ప్రయాణం. సిద్ధంగా ఉండు” ఆమె చేతిని సుతారంగా నక్కుతూ చెప్పాడు.

“ప్రణయ్ నా మీద నీకున్న వల్లమాలిన ప్రేమ వల్ల ఆలా అంటున్నావే గానీ మన సంబంధాన్ని ఎవరన్నా ఒప్పుకుంటారా? వద్దు, ఈ అభాగ్యురాలికి అంత భాగ్యాన్ని ప్రసాదించకు. నన్నిలా ఒంటరిగానే వదిలెయ్ ప్లీజ్” నిస్తేజంగా చీకట్లోకి చూస్తూ చెప్పింది.

“డోంట్ బీ సీల్లీ ఇహ్ ఆ బూజు పట్టిన సిన్నా డైలాగులు వదిలెయ్. ఇదేవన్నా టి.వి. రిహార్సల్స్ అనుకుంటున్నావా?” అన్నాడు ఆమెని నవ్వించటాన్ని ప్రయాత్నిస్తూ.

“ప్రణయ్, ప్లీజ్ అర్థంచేస్తా నీది గొప్ప మనసే కాదనను. కానీ... కానీ... నీ తల్లి దండ్రులూ... పరువు... ప్రతిష్ఠా...”

“స్టాపిట్, నీ కిష్టం లేకపోతే లేదని చెప్పు. అంతగానీ ఇలా అర్థంలేని కారణాల్లో తప్పించుకోవాలని ప్రయత్నించకు” విసురుగా లేచాడు.

“అయ్యో! అలాకోప్పడద్దు. నువ్ నా ప్రాణం. ఏం చెయ్యాలో చెప్పు.”

“దబ్బీ గుడ్... రేపు సాయంత్రం ఆరింటికల్లా రైల్వే స్టేషన్ దగ్గర నీకోసం వెయిట్ చేస్తుంటా, అక్కడికిరా” చెప్పి కదిలాడు.

అంత వరకూ కడుపు నింపిన ఆ రొంపిని, వెలిసిన ముస్తాబుల వెన్న విషాదాల్ని, చీకట్లో దాక్కున్న బజారు మనుషుల నీతిని అన్నింటికీ భారంగా వీడ్కోలు చెప్తూ అస్తమిస్తొన్న సూర్యుణ్ణి అనుసరించిందామె.

x x x x x x

‘అమృత్ కిరణ్’ కార్టూన్స్ ఫోటిలో కన్సోలేషన్ బహుమతి పొందిన కార్టూన్

ఆలస్యమేలేనం...

శేఖర్ కపూర్ దర్శకత్వంలో సినిమా అంటే ఏళ్లతరబడి నిర్మాణం అవుతుందని గతంలో కొన్ని చిత్రాలు నిరూపించాయి. అప్పుడప్పుడో మొదలైన దుమ్మనీ, టైమ్ మెషీన్ చిత్రాలు ఇంకా నిర్మాణ దశలోనే మగ్గుతున్నాయి. ఇలాంటి ఆలస్యం గురించిన కామెంట్స్ కేఖర్ కపూర్ స్పందిస్తూ - ‘దర్శకుడి వీలునుబట్టి నిర్మాణం జరుపుకునే చిత్రం ‘మంచి చిత్రం’ అవుతుంది. అంతేగానీ ‘నటి నటుల’ వీలునుబట్టి గబగబా చుట్టేస్తే సినిమాకి ఎలాంటి గ్యారంటీ వుండకపోవచ్చు’ అని తనను తాను సమర్థించుకుంటున్నాడు.

- మూర్య

“ఒరేయ్ ప్రణయ్ మూర్తి, మొత్తాన్ని సాధించావ్ రా! మాంచి క్లాను నరుకుని ప్రీగా వదిహేన్ జులు అనుభవించావ్. రీయల్లీ యూ ఆర్ గ్రేట్”

“మాట అంటే మాటే. ప్రణయ్ మూర్తి పందెం వేసాడంటే గెలవాల్సిందే. అడదాని బలహీనత ప్రేమ! దాన్ని కాష్ చేస్తోడమే మగాడి గొప్పతనం!” అంటూ గెల్చిన పాతిక వేలు జేబులో పెట్టుకున్నాడు ప్రణయ్.

దగాపడ్డ అడదాని కేకలా రైలు కూసింది. వెళ్ళిన రైలు వంక వెరిగా చూస్తూ ఒంటరిగా నిల్చుందామె.

మనమల బలహీనతల్ని కాష్ చేస్తోవడమే వ్యాపారం. మరి ప్రేమ...!? ★